

«Συγγνώμη! Είμαι Γερμανός»: Ένα βιβλίο πιο τολμηρό από τις δηλώσεις Μέρκελ για τεμπέληδες και εργατικούς Γερμανούς.

Με αφορμή τις πρόσφατες δηλώσεις της καγκελαρίου Μέρκελ ότι τεμπέληδες και εργατικοί υπάρχουν και στη Γερμανία, παρουσιάζω το βιβλίο ενός Γερμανού με συναφές περιεχόμενο, αλλά σαφή απολογητικό τόνο:

Ο Detlef Görtler στο βιβλίο του με τίτλο «Συγγνώμη! Είμαι Γερμανός» που κυκλοφόρησε το 2011, έχει για υπότιτλους τις εξής φράσεις που είναι ενδεικτικές για το περιεχόμενο που ακολουθεί: «Γιατί εμείς οι Γερμανοί, είμαστε αυτό που είμαστε», «Πώς καταστρέφουμε έτσι την Ευρώπη», «Τι μπορείτε ακόμη να κάνετε για να το αποτρέψετε αυτό».

Στον πρόλογο απευθύνεται απολογητικά προς όλους τους Ευρωπαίους. «Πρώτα απ' όλα θέλω ν' απολογηθώ για τον εαυτό μου. Έχω μερίδιο της ευθύνης για την

καταστροφή που προκαλεί τώρα η Γερμανία στην Ευρώπη». Η βασική ιδέα της Μέρκελ, στηρίζεται στην «κοινωνική οικονομία της αγοράς» που φιλοδοξεί να συνδυάζει την ασφάλεια του κοινωνικού κράτους και την ελευθερία της αγοράς. Μια ιδέα τρελή και αδιανόητη για όλους εκτός από τους Γερμανούς.

«Η Γερμανία έχει πάρει ένα δρόμο που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια Ευρώπη δομημένη πάνω στο Γερμανικό μοντέλο, αλλά μάλλον θα καταλήξει στην καταστροφή της ΕΕ. Για αυτόν το λόγο θέλω ν' απολογηθώ και να προτείνω ένα σχέδιο διάσωσης. Πρώτα, όμως, θέλω να σας εξηγήσω γιατί οι Γερμανοί είναι όπως είναι, γιατί πιστεύουν ότι οι υπόλοιποι από εμάς θα έπρεπε να τους ακολουθήσουμε, γιατί δεν είναι ανοικτοί στη λογική και γιατί δεν νοιάζονται για τις πιθανές καταστροφικές συνέπειες της συμπεριφοράς τους»

Ο Gürtler, με αναφορές στον Γκαίτε, τον Νίτσε, τον Βάγκνερ, τον Χίτλερ μέχρι τον Αισωπικό μύθο «Ο Τζίτζικας και ο Μέρμηγκας» - όπως αναφέρεται από τον Λαφονταίν - επιχειρεί να εξηγήσει στον Ευρωπαίο αναγνώστη τη γερμανική νοοτροπία και το αδιέξοδο στο οποίο αυτή έχει οδηγήσει. Χαρακτηρίζει τη Μέρκελ «Γουλιελμίνα», δηλ. συνεχίστρια του έργου του Γουλιέλμου Β', ο οποίος το 1892 έλεγε: «Ένα μέλλον μεγαλείου υπάρχει ακόμη για μας και σας οδηγώ σε ένα ένδοξο πεπρωμένο. Η πορεία μου είναι η ορθή, και σε αυτήν θα συνεχίσω να σας καθοδηγώ».

Παρότι, γράφει, η εγκατάλειψη του μάρκου ήταν για τους Γερμανούς ένα σημάδι ότι δεν θα αξίωναν μια ξεχωριστή θέση στην Ευρώπη, σήμερα, όπως πριν έναν αιώνα, δείχνουν να ακολουθούν το δικό τους δρόμο χωρίς να ακούνε τους άλλους. Σύμφωνα με τον Ludwig Erhard, θεμελιωτή της ιδέας για την «κοινωνική οικονομία της αγοράς», η ευημερία για όλους είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ευημερία μέσα από τον ανταγωνισμό. Για τους Γερμανούς όλα πρέπει συνέχεια να βελτιώνονται και να γίνονται πιο ανταγωνιστικά.

Κι αν υπάρχουν άνθρωποι, εταιρείες ή κράτη που δίνουν μεγαλύτερη αξία σε μια ώρα ξεκούρασης από μια ώρα παραπάνω εργασίας, αν υπάρχουν αυτοί που αρκούνται στο καλό και όχι μόνο στο καλύτερο και το ακόμη καλύτερο, αν υπάρχουν και αυτοί που δεν θέλουν να ζουν μόνο για να δουλεύουν αλλά τους ενδιαφέρει και το πώς να δουλεύουν για να ζουν, τότε όλοι αυτοί, γράφει ο Gürtler, εφόσον ουσιαστικά δεν επιθυμούν το μαστίγιο δεν μπορούν να ανήκουν στην Ευρώπη που οραματίζεται η σημερινή Γερμανία, δεν τους αξίζει το ευρώ, ούτε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Μιλώντας, βέβαια, για ένα ευρώ που η Μέρκελ θα ήθελε να το ντύσει μάρκο και μιλώντας για μια αλληλεγγύη νοούμενη μόνο στο πλαίσιο μιας γερμανικής ανταγωνιστικότητας, όπου δηλ. ο μη Γερμανός αδύναμος οικονομικά Ευρωπαίος θα πρέπει στο εξής να συμπεριφέρεται όπως θα συμπεριφερόταν ένας Γερμανός στη θέση του, παρά τη διαφορετική οικονομική τους κουλτούρα.

«Την ημέρα κάνε μπίζνες με την καρδιά και την ψυχή σου, αλλά κάντο έτσι που τα βράδια θα σε αφήνει να κοιμάσαι ήσυχα!» είναι η κινητήρια σκέψη μιας οικογένειας στο βιβλίο «Μπούντενμπρουκς» του Τόμας Μαν. Κι ο Gürtler πιστεύει ότι αυτή η βόρεια, χανσεατικής προέλευσης οικονομική νοοτροπία, ναι μεν μπορεί να συγχωνευτεί στο πλαίσιο μιας ΕΕ αλλά όχι δυστυχώς - απ' ό,τι φαίνεται - και στο πλαίσιο ενός κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος.

Κάθε μέθοδος, γράφει, για να βάλεις τους Γερμανούς στη θέση τους και να τους μετατρέψεις σε ένα μονίμως χρήσιμο μέλος της ΕΕ συνδέεται με ευκαιρίες και κινδύνους. Πιστεύει ότι σε αυτήν τη φάση, εκτός από τη διπλωματία, η μη πληρωμή των χρεών και η πρόκληση κατάστασης χάους θα μπορούσαν να κινητοποιήσουν τα αναγεννητικά αντανάκλαστικά της Γερμανίας προς μian άλλη πιο θετική κατεύθυνση για την Ευρώπη - χωρίς να αποκλείει και ακραία πολεμικά σενάρια.

Οι Γερμανοί αισθάνονται σαν το μαθητευόμενο μάγο στο ομώνυμο ποίημα του Γκαίτε. «Ο μάγος, ο παλιός μου δάσκαλος / Έφυγε μακριά για μια φορά / Και τώρα τα πνεύματά του / Θα υπακούσουν τις δικές μου ευχές». Γεμάτοι χαρά που τους επιτρέπεται να παίζουν οι ίδιοι τον μάγο, αλλά, όπως ακριβώς και ο μαθητευόμενος, μη γνωρίζοντας πώς να ξεφορτωθούν τα πνεύματα που έχουν καλέσει. Στο ποίημα του Γκαίτε ο μάγος επιστρέφει και το κάνει. Στη σημερινή Ευρώπη, πρέπει να το κάνουν οι Ευρωπαίοι αντί να δίνουν ολοένα και περισσότερο ηγετικό ρόλο στη Γερμανία.

Πληροφορίες για το βιβλίο και τον συγγραφέα: “Detlef Gürtler: Sorry! I am German” στη διεύθυνση: (“<http://www.detlef-guertler.de/>”)

[Δ. Τρικεριώτης](#)